

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ατροφική μνήμη της Νέας Δημοκρατίας

Η σημερινή εκδοχή της Νέας Δημοκρατίας μοιάζει με το κακοπαιγμένο sequel της παράταξης που αποκατέστησε τη δημοκρατία και οδήγησε την Ελλάδα στην Ευρώπη. Ένα sequel το οποίο πλήττει το κοινό ως αντιπολίτευση, περισσότερο ακόμη και από όσο το έπληττε ως κυβέρνηση. Είναι ζήτημα ηγεσίας; Ως ένα σημείο ναι. Η ηγεσία δίνει το ύψος, και το ύψος του κ. Σαμαρά ο οποίος είτε νουθετούσε, λες και οι Έλληνες ήταν γυμνασιόπαιδες, είτε θριαμβολογούσε υποσχόμενος πως με λίγο ακόμη διάβασμα θα πάρουν το απολυτήριο, είναι μάλλον βέβαιο πως ελάχιστους εμπνέει πια.

Είναι όμως κυρίως ζήτημα πολιτικού και ιδεολογικού προσανατολισμού. Όταν την επομένη των εκλογών ο κ. Σαμαράς δεσμεύθηκε πως η Νέα Δημοκρατία θα είναι παρούσα για να διασφαλίζει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, τι ακριβώς εννοούσε; Ποια είναι η αντίληψη της Ν.Δ. για

την Ευρώπη, κι αν αυτό είναι δύσκολο να απαντηθεί γιατί ούτε η γαλλική Κεντροδεξιά μπορεί να το απαντήσει, ποια είναι η αντίληψη για την ευρωπαϊκή Ελλάδα; Γιατί πρέπει η Ελλάδα να παραμείνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ποια η σημασία το 2015 του «Ανήκομεν εις την Δύσιν» που είχε πει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στη δεκαετία του '70;

Θυμάμαι τη θυρωρίνα μου στο Παρίσι, μια γυναίκα με βορδιγάλειο προφορά, όχι από τον πολτό, από το Μπορντό, ψηφοφόρο του Σιράκ -τότε δημάρχου Παρισίων- η οποία είχε ακούσει τον Κωνσταντίνο Τσάτσο, Πρόεδρο τότε της Δημοκρατίας, στο δημαρχείο. Ήταν συγκινημένη γιατί, όπως μου είπε, πρώτη φορά άκουγε κάποιον πολιτικό να λέει τόσο σημαντικά πράγματα. Την είχε εντυπωσιάσει εκείνο το περίφημο: η Ευρώπη είναι η σύνθεση της χριστιανικής αγάπης, της ελληνικής ελευθερίας και του ρωμαϊκού δικαίου, της Αθή-

νας, της Ρώμης και της Ιερουσαλήμ. Δεν ξέρω αν αυτό ισχύει και σήμερα. Εκείνο που ξέρω είναι ότι δεν υπάρχουν σήμερα πνευματικά μεγέθη που να δίνουν τέτοιες προοπτικές στην πολιτική πρακτική. Με αποτέλεσμα και η Ευρώπη στο σύνολό της αλλά και η Ελλάδα ως ευρωπαϊκή χώρα να βρίσκονται στο έλεος μιας οικονομικής διαχείρισης, καλύτερης ή χειρότερης, η οποία είναι ανίκανη να εμπνεύσει τους πολίτες της. Και το κενό της πολιτικής παράγει τις εγχώριες παθογένειες.

Αν σήμερα η σχέση με την Ευρώπη για την πλειοψηφία των Ελλήνων είναι καταναγκασμός, και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως και η Ακροδεξιά, αξιοποιεί μια χαρά το αίσθημα δυσανεξίας που προκαλεί, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τις ευθύνες της Ν.Δ. Ως αντιπολίτευση ήταν κατά των Μνημονίων και της ευρωπαϊκής πολιτικής και ως κυβέρνηση συμπεριφέρθηκε σαν τους πρώην αριστερούς που έγιναν

καλά παιδιά και θα ακούνε τους γονείς τους.

Κρυβόταν πίσω από τις εντολές της τρόικας και δεν είχε ποτέ το πολιτικό θάρρος να ομολογήσει πως ο τρόπος λειτουργίας του ελληνικού κράτους θύμιζε τη σιδηροτροχιά του Χαριλάου Τρικούπη. Πολιτικό θάρρος ή πολιτική ευφυΐα. Ποιες μεταρρυθμίσεις μπορούσε να δρομολογήσει ένας Ντινόπουλος ή ένας Μπαλτάκος; Στα δύομισι χρόνια της διακυβέρνησης της Ν.Δ. εδραιώθηκε η πεποίθηση που την είχε λανσάρι η κυβέρνηση Παπανδρέου, πως οι Έλληνες είναι καταδικασμένοι να υπακούν, καμιά πρωτοβουλία δεν είναι δική τους και το μόνο που τους μένει είναι να εξευμενίζουν τις ευρωπαϊκές Ερινύες.

Η μνήμη της Αριστεράς είναι υπερτροφική, τόσο που καταπίνει την πραγματικότητα. Η μνήμη της Κεντροδεξιάς είναι ατροφική, γι' αυτό και γυρνάει την πλάτη στη δική της ιστορία.

Η ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΝΑΝΔΡΑΝΙΣΤΑΚΗ

Μην δαγκώνετε τον Βαρουφάκη

Δεν τον γουστάρουν, ρε παιδί μου, τον Βαρουφάκη οι ομόλογοί του στο Eurogroup. Δεν είναι μόνο η χολή των δηλώσεων, είναι και ο τόνος της φωνής, οι συσπάσεις των παριών, οι κινήσεις των χεριών. Σαν τη μύγα μες στο γάλα είναι ο Γιάννης, ένας παθιασμένος κοσμοπολίτης επιστήμονας, με φωτεινό χαμόγελο και ανθρώπινα ρούχα, ριγμένος σε μια γκρίζα σύναξη σκυθρωπών και κακόγνωμων τύπων, που ντύνονται σαν πεθαμενατζήδες, σκέφτονται σαν πεθαμενατζήδες, φέρονται σαν πεθαμενατζήδες. Αυτοί είναι οι μη πολιτικοί λόγοι για τους οποίους οι γιουρογκρούπιδες δεν γουστάρουν τον Βαρουφάκη. Ο πολιτικός λόγος της δυσαρέσκειάς τους είναι ότι δεν τον έχουν στο χέρι, δεν τον κρατούν από πουθενά, ούτε τον υπουργό Οικονομικών ούτε τον πρωθυπουργό ούτε την ελληνική κυβέρνηση στο σύνολό της.

Εξοργίστηκαν οι εταίροι επειδή έχασαν τους πελάτες τους, εκείνους που είχαν τις ντουλάπες γεμάτες σκελετούς. Εξοργίστηκαν κυρίως οι Γερμανοί, οι οποίοι φρόντιζαν να

στέλνουν αβέρτα σκελετούς, πότε με τη Siemens, πότε με την MAN, πότε με την HVD. Κατέφθαναν οι σκελετοί από τη Γερμανία, άνοιγαν οι ντουλάπες στην Αθήνα, χιλιάδες ντουλάπες, ένα ολόκληρο σύστημα γεμάτο ντουλάπες, δεν μπορεί, κάποιος θα πήρε μίζα και για τις ντουλάπες.

Μοιάζει σαν ένα πολύ καλά σπημένο σχέδιο. Οι γερμανικές επιχειρήσεις μοίραζαν μίζες για να παίρνουν δουλειές εκεί όπου το χρήμα έρρεε άφθονο, στους εξοπλισμούς, στην ασφάλεια, στις νέες τεχνολογίες. Έπαιρναν δουλειές και ταυτοχρόνως διέφθειραν το πολιτικό προσωπικό, από κάτω μέχρι πάνω. Από πολύ κάτω, ανώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι, ανώτατοι στρατιωτικοί, μέχρι πάνω, πολύ πάνω, θου Κύριε φυλακήν τω στόματί μου, για να μην πω πόσο πάνω. Με ένα συμπάρο δυο τρυγόνια, έπαιρναν τις δουλειές και ταυτοχρόνως κρατούσαν στο χέρι το δικομματικό σύστημα, το κρατούσαν σφιχτά, πολύ σφιχτά κι όταν ήρθε η κρίση και τα Μνημόνια, το σφίξιμο έφτασε μέχρι τον λαιμό

μας.

Η Γερμανία χρησιμοποίησε τη διαφθορά προκειμένου να επιβάλει τα φριχτά που επέβαλε από το 2010 μέχρι σήμερα. Αν δεν είναι έτσι, αν την αδικούμε, τότε πρέπει να αποδείξει το αντίθετο, βοηθώντας την ελληνική Δικαιοσύνη να βγάλει άκρη με τη δίκη της Siemens που θα αρχίσει οσονούπω, με δέκα χρόνια καθυστέρηση. Να δώσει η γερμανική κυβέρνηση όλα τα στοιχεία που έχει στα χέρια της, κυρίως να στείλει στην Ελλάδα τον Χριστοφοράκο για να δικάσει και να μιλήσει για όλους και για όλα. Θα το κάνει η Γερμανική κυβέρνηση; Όταν το είχε ζητήσει ο Αλέξης Τσίπρας, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, από τον Σόιμπλε, ο Γερμανός ΥΠΟΙΚ δυσανεξήθηκε και τον παρέπεμψε στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Έβρισκαν και τα έκαναν οι Γερμανοί, χωρίς πρόθυμους ντόπιους δεν θα μπορούσε ούτε να εξυφανθεί ούτε να εκτελεστεί κανένα δόλιο σχέδιο από το εξωτερικό. Τώρα οι πρόθυμοι χάθηκαν, οι υποκινητές των προθύμων σκύλιασαν και τη νύφη την πληρώνει ο δυστυχής Βαρουφάκης.

ΒΗΜΑ

Ο τζιχαντιστής μέσα μας

Από το Πολυτεχνείο έχω να περάσω καιρό. Ετσι μου ήρθε λίγο ξαφνικά στις ειδήσεις η εικόνα του πολύπαθου κτιρίου να έχει κακοποιηθεί με αυτόν τον τρόπο από τον άγνωστο «καλλιτέχνη».

Όμως δεν μπορεί να πέφτουμε από τα σύννεφα όταν βλέπουμε αυτήν την κακοποίηση του δημόσιου χώρου, τον βιασμό των μνημείων της πόλης. Αυτών που κληρονομήσαμε, των ελαχίστων που γλίτωσαν από την τσιμεντοποίηση. Αυτόν τον πλούτο της πόλης εδώ και χρόνια έχουμε βαλθεί να τον καταστρέψουμε μόνοι μας. Δεν είναι μόνο το Πολυτεχνείο και το μαύρο πέπλο που έριξε πάνω του άγνωστος «καλλιτέχνης». Είναι ο τρόπος με τον οποίο κακοποιούμε κάθε δημόσιο χώρο. Από το παγκάκι στο πάρκο μέχρι τη στάση του λεωφορείου. Να μη θυμίσω τι έγινε με τις προτομές στο Πεδίον του Αρεως, τα αγάλματα του Κοραή στα Προπύλαια, του Παλαμά στο Πνευματικό Κέντρο.

Τη μανία με την οποία ξέσπασαν σε ένα από τα πιο όμορφα νεοκλασικά της Σταδίου (σε σχέδια Τσίλερ - Νικολούδη) παραδίδοντάς το στις φλόγες. Τότε που το σύνθημα «Συνολική άρνηση του πολιτισμού για την ολική απελευθέρωση» εμφανιζόταν στους τοίχους της Αθηνάς, σε κτίρια από τα οποία ακόμη έβγαιναν καπνοί. Και τώρα ακούς τον πρύτανη να ισχυρίζεται ότι δεν είδε, δεν ήξερε, αλλά δεν υπάρχει λόγος «να προκαλέσουμε τα παιδιά» και να αποκαταστήσουμε τώρα το κτίριο. Θα τους αφήσουμε να απλώσουν κι άλλες στρώσεις μπογιάς και όταν κουραστούν, θα το ξαναβάψουμε λείι...

Η αυθαιρεσία είναι το πρώτο βήμα γι' αυτόν τον απροκάλυπτο βιασμό του δημόσιου χώρου, που καταλήγει στον βανδαλισμό της ιστορίας, του πολιτισμού μας, της αισθητικής μας, της καθημερινότητάς μας. Ένας μικρός φασισμός. Υποκρινόμαστε ότι δεν καταλαβαίνουμε όταν αντικρίζουμε τον βανδαλισμό «σπίτι» μας, ενώ τρομάζουμε όταν βλέπουμε τους τζιχαντιστές να καταστρέφουν σημαντικά μνημεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Στη Χάτρα, στο ασσυριακό Νιμρούντι, το οποίο ισοπέδωσαν με μπουλντόζες. Για να μείνει στην ιστορία, η δική τους σφραγίδα μόνο. Αυτόν τον τζιχαντιστή τον έχουμε εδώ και χρόνια μέσα μας... Αυτόν πρέπει να εξοντώσουμε πρώτα...